

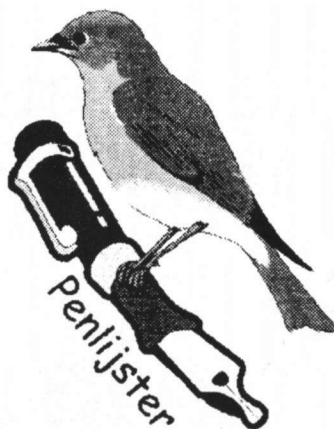
Krassen van een Gooise kijker

Jaren geleden is een schrijflijster (Turdus scripsi) op de zandbult die wij het Gooi noemen actief geweest. Dit familielid van mij heeft indertijd helaas het steeds vruchtbaarder wordende biotoop verlaten. Ik heb zijn plaats ingenomen. Penlijster (Turdus penna) is mijn naam.

Windenergie

Groene stroom is in. De energiemaatschappijen buitelen over elkaar heen in hun pogingen om hiervoor klanten te winnen. Er moet stroom uit het buitenland worden geïmporteerd om aan de overweldigende vraag te kunnen voldoen. Het besef dat we onze natuurlijke hulpbronnen niet kunnen blijven uitputten en de CO₂-uitstoot moeten terugdringen is doorgedrongen. Alles wordt uit de kast gehaald om een duurzaam gebruik te kunnen garanderen. Op diverse plaatsen in de wereld worden stuwmeren, getijdencentrales, zonnepanelen, het verbranden van biomassa zoals groenafval en speciaal hiervoor aangepaste bossen en last but not least windturbines voor het opwekken van energie ingezet.

Windenergie scoort hoog. Op windrijke plaatsen worden windmolenparken aangelegd. De turbines steken hoog boven het landschap uit en zorgen in open gebieden voor skylinevervuiling. Een of meer turbines ontsieren meer besloten gebieden. Van een arcadisch landschap is hierdoor en door de plaatsing van zendmasten voor mobiele telefonie op tal van plaatsen al lang geen sprake meer. Een windmolenpark ver op de Noordzee is tot daaraan toe, maar plaatsing in de Waddenzee, zoals het kabinet in haar oneindige wijsheid recent heeft besloten is toch wel de limit. Hoe zo de Waddenzee met bijvoorbeeld de vroeger genomen Planologische Kernbeslissing (PKB), Ecologische Hoofdstructuur, Vogel- en

Habitatrichtlijn die figuurlijk in het water worden gegooid?

Natuurlijk is geen weldenkend mens tegen het opwekken van schone energie en als vogel-liefhebbers moeten we blij zijn met initiatieven die goed zijn voor het milieu. Vooral in vogelrijke gebieden kunnen de windturbines echter voor tal van problemen zorgen. Simpel gezegd vormen windmolenparken in vliegroutes, rust- en foerageergebieden van (trek)vogels barrières die extra energie van vogels kosten en zij zorgen ook nog eens voor verstoring. Bovendien zijn er aanvaringsrisico's. Waar blijven we nu met al onze goede voornemens en bedoelingen? Maar, wellicht is er een alternatief: windenergie

Windenergie kan ook anders worden opgewekt. In Australië heeft men problemen met de winden die door vee worden gelaten. Daar zijn 114 miljoen schapen en 27 miljoen stuks rundvee verantwoordelijk voor de uitstoot van 14% van de broeikasgassen in het land. Die wordt veroorzaakt door de me-

thaangasproductie in het spijsverteringsstelsel van deze dieren. Er is nu een vaccin ontwikkeld dat deze productie moet tegengaan. Er zou ook op een andere manier met deze windenlaters kunnen worden omgegaan. Neem nu als voorbeeld Nederland. Het land wordt bevolkt door vele miljoenen dieren die als economische dragers fungeren. Worden de ministers LNV en van Economische Zaken hier niet prachtig op hun wenken bediend? Een win-win-situatie zou kunnen ontstaan. Eerstgenoemde stelde ooit voor om varkens in industriële gebieden in een soort flats bij elkaar te zetten om hiermee het mestprobleem op te lossen. Ook onze koeien dragen bij aan het broeikas-effect en de onbalans en ook in Nederland lopen mede door de zogenoemde bergboerenregeling talloze schapen. Het verschil tussen de huidige varkensstallen en loopstallen waarbij koeien nu al helemaal niet meer buiten komen is een kwestie van schaal. Zet de hele handel bij elkaar en laat ze maar ruften. Schaalvergroting en koppelingen lossen de problemen op. Innovatieve geesten hadden al bedacht dat mest tot korrels kan worden verwerkt. Ook daarbij komen gassen vrij. We zijn weer terug bij het oude beproefde kringloopsysteem. Iedereen gelukkig, behalve wellicht de nieuwe energieproducenten en degenen die hoog opgeven over de intrinsieke waarde van het dier. De vogels varen er in alle opzichten wel bij. Ruftenergie wordt een hype!

PENLIJSTER